

ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล
เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการขยะ
พ.ศ. ๒๕๖๘

.....

โดยที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมหิดลสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Mahidol University Sustainability Action) ตาม ๑๗ เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัย ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ อธิการบดีจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการขยะมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“ส่วนงาน” หมายความว่า สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขต คณะ และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา และให้หมายความรวมถึงนักเรียนของส่วนงานที่จัดการเรียนการสอนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานมหาวิทยาลัย (ชื่อส่วนงาน) พนักงานวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างเงินรายได้ และลูกจ้างเงินงบประมาณ ในสังกัดมหาวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงอาจารย์พิเศษและบุคคลอื่นใดซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานด้วย

ข้อ ๓ มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการบริหารจัดการขยะไว้ดังนี้

๓.๑ ให้ส่วนงานคัดแยกขยะที่เกิดขึ้นภายในส่วนงานและมีภาชนะรองรับขยะแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยอย่างน้อยต้องแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

(๑) ขยะทั่วไป เป็นขยะหรือของเสียที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยจะถูกส่งไปยังหลุมฝังกลบ (Landfill) แต่ไม่รวมถึงขยะรีไซเคิล ขยะอันตราย ขยะกำพร้าว ขยะอันตราย และขยะติดเชื้อ

(๒) ขยะอินทรีย์ เป็นขยะที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ ได้แก่ เศษอาหาร และเศษใบไม้กิ่งไม้

(๓) ขยะรีไซเคิล เป็นของเหลือหรือวัสดุเหลือใช้ที่มีคุณสมบัติในการนำกลับมาแปรรูปหรือนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้

(๔) ขยะอันตราย เป็นของเสียที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุหรือสารอันตรายที่มีลักษณะเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารเคมีที่มีฤทธิ์กัดกร่อน สารกัมมันตรังสี และสารที่ทำให้เกิดโรค ประกอบด้วย ของเสียอันตรายชุมชน และของเสียอันตรายจากห้องปฏิบัติการ

(๕) ขยะติดเชื้อ เป็นของเสียที่ปนเปื้อนเลือดหรือสารคัดหลั่ง ซึ่งมีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณความเข้มข้นซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับขยะนั้นสามารถทำให้เกิดโรคได้ รวมไปถึงขยะที่ถูกทิ้งจากโรงพยาบาล ศูนย์การแพทย์ หรือสถานพยาบาลที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ส่วนงานอาจกำหนดขยะประเภทอื่นเพิ่มเติมจากประเภทของขยะตามวรรคหนึ่งก็ได้

๓.๒ ให้ส่วนงานบันทึกและรายงานข้อมูลปริมาณขยะแต่ละประเภทตาม ๓.๑ ตามรูปแบบและวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ ให้ส่วนงานลดการเกิดขยะใช้ครั้งเดียวทิ้ง โดยให้เลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้

๓.๔ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้ส่วนงาน บุคลากร และนักศึกษา ใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๕ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้ส่วนงานมีการรณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง โดยลดปริมาณขยะ คัดแยกขยะ และทิ้งขยะให้ถูกประเภท ด้วยหลักการ 3Rs (Reduce Reuse Recycle) เพื่อให้เกิดการลดใช้ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่

๓.๖ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้ส่วนงานให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการขยะ และปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการบริหารจัดการขยะที่มหาวิทยาลัยกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๗ ให้ส่วนงานกำหนดเป้าหมายในการลดการเกิดขยะทั่วไปที่ไปยังหลุมฝังกลบ (Landfill) และเพิ่มสัดส่วนการรีไซเคิล

๓.๘ มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนให้ส่วนงาน บุคลากร และนักศึกษา ตลอดจนบุคคลภายนอกที่มาปฏิบัติงานหรือร่วมกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการขยะของมหาวิทยาลัย

๓.๙ ให้ส่วนงานกำหนดมาตรการในการกำกับดูแลร้านค้าให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการขยะของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๘

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ปิยะมิตร ศรีธรา)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล